

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 532

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 24 mai 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 92 din 16 februarie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „ <i>stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații</i> ” din art. 169 ¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în interpretarea dată acesteia prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept	2–4
Decizia nr. 141 din 4 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) și b) și ale art. 190 din Codul de procedură civilă	5–8
Decizia nr. 164 din 9 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri	8–11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
560. — Hotărâre pentru retragerea statutului de recunoaștere a Asociației pentru Promovarea Femeii din România ca fiind de utilitate publică	12
562. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2021 al Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A., companie aflată sub autoritatea Ministerului Finanțelor	12–14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
311. — Ordin al ministrului tineretului și sportului privind aprobarea Metodologiei pentru Concursul național de proiecte de tineret/Concursul național de proiecte studențești	14
ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
528. — Ordin pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 280/2015 privind constituirea Comisiei de experți pentru afecțiuni hepatice și aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de experți pentru afecțiuni hepatice	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 92

din 16 februarie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații” din art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în interpretarea dată acesteia prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Excepția a fost ridicată de Eugen Pantea în Dosarul nr. 1.420/97/2018 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 440D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 698D/2019, nr. 712D/2019, nr. 834D/2019, nr. 886D/2019, nr. 1.103D/2019, nr. 1.108D/2019, nr. 1.762D/2019, nr. 1.773D/2019, nr. 2.099D/2019, nr. 2.627D/2019, nr. 2.628D/2019, nr. 2.642D/2019—2.646D/2019 și nr. 2.986D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții de lege, excepție ridicată de Mircea Alexe Furdui, Florian Cîrstea, Dan Rus, Nicolae-Ovidiu Pleșa, Ionel Sclipcea, Ioan Grosu, Nicușor Marin, Grigore Andrei Iuliu Filusz, Nicolae Căițatu, Neculai Tuvene, Gabriel Sabou, Gheorghe Mihăiasă, Vergil Vlașin, Petru Vasilache, Herciu Richard, Sipos Arpad și Alexandru Fazakas în dosarele nr. 1.058/97/2018, nr. 1.386/97/2018, nr. 1.496/97/2018, nr. 1.303/97/2018, nr. 252/97/2018, nr. 249/97/2018, nr. 3.179/97/2018, nr. 3.222/97/2018, nr. 3.172/97/2018, nr. 3.367/97/2018, nr. 3.943/97/2018, nr. 371/97/2018, nr. 534/97/2018, nr. 663/97/2018, nr. 762/97/2018, nr. 1.254/97/2018 și nr. 233/97/2018 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentanta Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 698D/2019, nr. 712D/2019, nr. 834D/2019, nr. 886D/2019, nr. 1.103D/2019, nr. 1.108D/2019, nr. 1.762D/2019, nr. 1.773D/2019, nr. 2.099D/2019, nr. 2.627D/2019, nr. 2.628D/2019,

nr. 2.642D/2019—2.646D/2019 și nr. 2.986D/2019 la Dosarul nr. 440D/2019, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 463 din 11 iulie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 12 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.420/97/2018, Încheierea din 20 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.172/97/2018 și încheierile din 17 septembrie 2019, pronunțate în dosarele nr. 3.367/97/2018 și nr. 3.493/97/2018, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.** Excepția a fost ridicată de Eugen Pantea, Nicolae Căițatu, Neculai Tuvene și Gabriel Sabou.

8. Prin încheierile din 7 martie 2019, pronunțate în dosarele nr. 1.058/97/2018 și nr. 1.386/97/2018, Încheierea din 19 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.496/97/2018, Încheierea din 14 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.303/97/2018, încheierile din 4 aprilie 2019, pronunțate în dosarele nr. 252/97/2018 și nr. 249/97/2018, încheierile din 30 mai 2019, pronunțate în dosarele nr. 3.179/97/2018 și nr. 3.222/97/2018, încheierile din 25 septembrie 2019, pronunțate în dosarele nr. 371/97/2018, nr. 534/97/2018, nr. 663/97/2018, nr. 762/97/2018 și nr. 1.254/97/2018 și Încheierea din 23 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 233/97/2018, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.** Excepția a fost ridicată de Mircea Alexe Furdui, Florian Cîrstea, Dan Rus, Nicolae-Ovidiu Pleșa, Ionel Sclipcea, Ioan Grosu, Nicușor Marin, Grigore Andrei Iuliu Filusz, Gheorghe Mihăiasă, Vergil Vlașin, Petru Vasilache, Herciu Richard, Tania Sipos și Alexandru Fazakas.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că interpretarea pe care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a dat-o dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, în sensul că „*„stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații”* se referă la legea în vigoare la data recalculării pensiei prin acordarea majorării de punctaj,

respectiv la Legea nr. 263/2010”, realizează o discriminare, contrară art. 16 din Constituție, între persoanele ale căror drepturi de pensie s-au deschis înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010 și persoanele ale căror drepturi de pensie s-au deschis sub imperiul Legii nr. 263/2010. Astfel, persoanele pensionate după 1 ianuarie 2011 care au lucrat în condiții speciale beneficiază atât de un stagiul de cotizare de 20 de ani, cât și de un punctaj mediu anual mai mare cu 50% decât persoanele care s-au pensionat înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010, având pensii mai mari.

10. De asemenea, autorii excepției susțin că este încălcat și art. 47 alin. (2) din Constituție. În susținerea acestei critici, invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, în sensul că dreptul la pensie este un drept preconstituit încă din perioada activă a vieții individului, acesta fiind obligat prin lege să contribuie la bugetul asigurărilor sociale de stat procentual, raportat la nivelul venitului realizat. Corelativ, se naște obligația statului ca în perioada pasivă a vieții individului să îi plătească o pensie al cărei quantum să fie guvernat de principiul contributivității, cele două obligații fiind intrinsec și indisolubil legate. Scopul pensiei este acela de a compensa în perioada pasivă a vieții persoanei asigurate contribuțiile plătite de către aceasta la bugetul asigurărilor sociale de stat în temeiul principiului contributivității și de a asigura mijloacele de subzistență celor care au dobândit acest drept în condițiile legii (perioadă contributivă, vârstă de pensionare etc.). Astfel, statul are obligația pozitivă de a lua toate măsurile necesare realizării acestei finalități și de a se abține de la orice comportament de natură a limita dreptul la asigurări sociale. Deși sumele plătite cu titlu de contribuție la asigurările sociale nu reprezintă un depozit la termen și, prin urmare, nu pot da naștere vreunui drept de creanță asupra statului sau asupra fondurilor de asigurări sociale, ele îndreptătesc persoana care a realizat venituri și care a plătit contribuția sa la bugetul asigurărilor sociale de stat să beneficieze de o pensie care să reflecte nivelul veniturilor realizate în perioada activă a vieții.

11. Totodată, autorii excepției arată că este încălcat art. 108 alin. (2) din Constituție, deoarece conținutul art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 a fost modificat, contrar normelor de tehnică legislativă, printr-un act juridic inferior — respectiv prin Hotărârea Guvernului nr. 291/2017 pentru completarea art. 134 din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011.

12. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât vizează interpretarea și aplicarea legii, or, potrivit art. 126 din Constituție, această atribuție intră în sfera de competență a instanțelor judecătorești.

13. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

14. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări. De asemenea, precizează că, în conformitate cu prevederile art. 47 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are libertatea de opțiune în reglementarea condițiilor și criteriilor de acordare a pensiei, a modului de calcul și de plată a acesteia, precum și a procedurii de solicitare, de stabilire și de exercitare a contestațiilor. Intră în puterea Parlamentului, ca „unică autoritate legiuitoare a țării”, dreptul de a stabili categoriile de pensionari, precum și dispozițiile legale aplicabile fiecărei categorii în parte, în funcție de situația juridică în care se află.

Atât modificarea conținutului unor norme juridice, ca fază de legiferare, cât și aprecierea necesității adoptării unor acte normative noi sau completării normelor juridice deja existente sunt de competența exclusivă a Parlamentului.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierilor de sesizare, atât dispozițiile art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, așa cum a fost completată prin articolul unic din Legea nr. 192/2015 pentru completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 8 iulie 2015, cât și dispozițiile art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010.

18. Din analiza motivării excepției rezultă însă că aceasta nu vizează, în realitate, întregul art. 169¹ din Legea nr. 263/2010, ci doar sintagma „*stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații*” din alin. (3) al acestuia. Mai mult decât atât, autorii critică art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010, în interpretarea dată acestuia prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.037 din 6 decembrie 2018. Soluția Înaltei Curți de Casație și Justiție este cea potrivit căreia sintagma „*stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații*” se referă la legea în vigoare la data recalculării pensiei prin acordarea majorării de punctaj, respectiv la Legea nr. 263/2010.

19. Ca atare, Curtea se va pronunța asupra constituționalității sintagmei „*stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații*” din art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010, în interpretarea dată acesteia prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

20. Autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art. 16 referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 47 alin. (2) care consacră dreptul la pensie și art. 108 alin. (2) referitor la actele Guvernului.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că un prim aspect invocat de autorii acesteia în critica pe care o formulează vizează pretinsa discriminare a persoanelor pensionate anterior datei intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010 în raport cu cele pensionate după această dată. Prin urmare, Curtea observă că sunt criticate ca fiind discriminatorii tratamentele juridice diferite aplicabile unor persoane pensionate sub imperiul unor acte normative distincte. Or, așa cum s-a statuat în jurisprudența Curții Constituționale, situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări. Astfel, data pensionării, anterioară sau ulterioară intrării în vigoare a noii reglementări în materie, generează situații juridice diferite, care impun și justifică un tratament juridic diferențiat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 861 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 22 ianuarie 2007).

22. Având în vedere cele mai sus reținute, Curtea apreciază că sunt neîntemeiate criticile de neconstituționalitate raportate la prevederile art. 16 din Constituție.

23. Un alt aspect de neconstituționalitate invocat de autorii excepției se referă la încălcarea prevederilor art. 47 din Constituție, care consacră dreptul la pensie. Curtea constată că argumentele formulate de autorii excepției se referă, în realitate, la modificarea prin dispoziția de lege criticată a unui element avut în vedere la stabilirea inițială a dreptului la pensie, și anume a stagiului de cotizare. Or, față de această critică, reține că, în vederea creării unui cadru legislativ cât mai coerent și unitar, în scop reparatoriu ori pentru a înlătura unele diferențe majore de tratament între persoanele pensionate sub imperiul unor acte normative diferite, potrivit principiului *tempus regit actum*, legiuitorul poate prevedea prin actele normative în vigoare proceduri de recolare sau recalculare a pensiilor stabilite în temeiul legislației anterioare, cu utilizarea elementelor de calcul al pensiei prevăzute de legislația în vigoare la momentul efectuării acestor proceduri. Instituirea acestor proceduri intră în competența exclusivă a legiuitorului, care, potrivit art. 47 alin. (2) din Constituție, se bucură de atribuția de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestor drepturi, inclusiv modalitățile de calcul al cuantumului lor (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 736 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 4 ianuarie 2007).

24. Cu toate acestea, același text constituțional garantează cuantumul pensiei stabilit potrivit principiului contributivității. În acest sens, Curtea, în jurisprudența sa, a statuat că „dreptul la pensie este un drept preconstituit încă din perioada activă a vieții individului, acesta fiind obligat prin lege să contribuie la bugetul asigurărilor sociale de stat procentual, raportat la nivelul venitului realizat. Corelativ, se naște obligația statului ca în perioada pasivă a vieții individului să îi plătească o pensie al cărei cuantum să fie guvernat de principiul contributivității, cele două obligații fiind intrinsec și indisolubil legate. Scopul pensiei este acela de a compensa în perioada pasivă a vieții persoanei asigurate contribuțiile vărsate de către aceasta la bugetul asigurărilor sociale de stat în temeiul principiului contributivității și de a asigura mijloacele de subzistență a celor care au dobândit acest drept în condițiile legii (perioadă contributivă, vârstă de pensionare etc.) Astfel, statul are obligația pozitivă de

a lua toate măsurile necesare realizării acestei finalități și de a se abține de la orice comportament de natură a limita dreptul la asigurări sociale.[...] Cuantumul pensiei, stabilit potrivit principiului contributivității, se constituie într-un drept câștigat, astfel încât diminuarea acestuia nu poate fi acceptată nici măcar cu caracter temporar. Prin sumele plătite sub forma contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale, persoana în cauză, practic, și-a câștigat dreptul de a primi o pensie în cuantumul rezultat prin aplicarea principiului contributivității; astfel, contributivitatea, ca principiu, este de esență dreptului la pensie, iar derogările, chiar și temporare, referitoare la obligația statului de a plăti cuantumul pensiei rezultat în urma aplicării acestui principiu afectează substanța dreptului la pensie.” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010).

25. Or, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 169¹ alin. (4) din Legea nr. 263/2010, „în situația în care, în urma aplicării prevederilor alin. (1)—(3), rezultă un punctaj mediu anual mai mic, se menține punctajul mediu anual și cuantumul aferent aflat în plată sau convenit la data recalculării.” Prin urmare, constată că legea prevede garanții exprese pentru păstrarea cuantumului pensiei, astfel că nu se poate aprecia că schimbarea elementelor în funcție de care aceasta a fost calculată afectează dreptul la pensie, așa cum a fost stabilit anterior.

26. În sfârșit, cât privește critica de neconstituționalitate potrivit căreia dispozițiile art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 contravin prevederilor art. 108 alin. (2) din Constituție, întrucât conținutul acestor dispoziții de lege a fost modificat printr-un act juridic inferior, respectiv prin Hotărârea Guvernului nr. 291/2017, Curtea, în jurisprudența sa, a reținut că „verificarea eventualității ca o hotărâre a Guvernului să modifice legea în executarea căreia a fost emisă depășește competențele Curții Constituționale. În orice caz, în paragraful 69 al Deciziei nr. 69 din 15 octombrie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 sunt în deplină consonanță cu actul normativ în executarea căruia au fost edictate, explicitând dispoziția din lege” (a se vedea Decizia nr. 463 din 11 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 911 din 12 noiembrie 2019, paragraful 64).

27. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Eugen Pantea, Mircea Alexe Furdui, Florian Cîrstea, Dan Rus, Nicolae-Ovidiu Pleșa, Ionel Sclipcea, Ioan Grosu, Nicușor Marin, Grigore Andrei Iuliu Filusz, Nicolae Căițatu, Neculai Tuvencu, Gabriel Sabou, Gheorghe Mihăiasă, Vergil Vlașin, Petru Vasilache, Herciu Richard, Sipos Arpad și Alexandru Fazakas în dosarele nr. 1.420/97/2018, nr. 1.058/97/2018, nr. 1.386/97/2018, nr. 1.496/97/2018, nr. 1.303/97/2018, nr. 252/97/2018, nr. 249/97/2018, nr. 3.179/97/2018, nr. 3.222/97/2018, nr. 3.172/97/2018, nr. 3.367/97/2018, nr. 3.943/97/2018, nr. 371/97/2018, nr. 534/97/2018, nr. 663/97/2018, nr. 762/97/2018, nr. 1.254/97/2018 și nr. 233/97/2018 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă și constată că sintagma „*stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații*” din art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010, privind sistemul unitar de pensii publice, în interpretarea dată acesteia prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 februarie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 141

din 4 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) și b) și ale art. 190 din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Alexandru Firicel în Dosarul nr. 1.728/3/2016/a1 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 190D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Direcția Generală de Poliție a Municipiului București a depus la dosarul cauzei un punct de vedere prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

4. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.073D/2018, nr. 1.519D/2018, nr. 2.031D/2018 și nr. 2.043D/2018 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) și b) și ale art. 190 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mariana Doană în Dosarul nr. 3.431/121/2017/a4 al Tribunalului Galați — Secția I civilă, de Mihai Dumitru în Dosarul nr. 3.230/121/2015/a2 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Florin Petre în Dosarul nr. 13.089/94/2018* al Judecătoriei Buftea — Secția civilă și de Ion Prună în Dosarul nr. 34/32/2018/a1 al Curții de Apel Bacău — Secția I civilă.

5. La apelul nominal răspunde personal domnul Ion Prună, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Partea prezentă solicită conexarea dosarelor menționate. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.073D/2018, nr. 1.519D/2018, nr. 2.031D/2018 și nr. 2.043D/2018 la Dosarul nr. 190D/2018, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părții prezente care, înainte de a prezenta motivele de neconstituționalitate, ridică o problemă de conflict juridic de natură constituțională între justițiabil și autoritatea judecătorească ce încalcă orice principiu fundamental garantat de Constituție în soluționarea litigiului de muncă. Arată că a fost nevoit să formuleze cereri de recuzare a judecătorilor care nu au vrut să se abțină, deși existau motive întemeiate de incompatibilitate. Încă de la momentul demarării procesului, judecătorii s-au plasat în

afara cadrului legal al respectării dreptului la un proces echitabil, fiind părțitori cu unitatea angajatoare beneficiară directă a muncii prestate de angajat.

8. La solicitarea președintelui Curții de a susține motivele de neconstituționalitate, autorul excepției prezent precizează că dispozițiile legale criticate încalcă dreptul la o salarizare corespunzătoare, precum și dreptul de proprietate. Deși soluționarea cererilor privind conflictele de muncă este scutită de la plata taxei judiciare de timbru, instanța judecătorească obligă justițiabilul să achite această taxă pentru cererile de recuzare sau de strămutare formulate în cadrul litigiului, ceea ce, în opinia sa, reprezintă o înțelegere și o aplicare greșită a legii. Art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru prevede că, în cazurile anume prevăzute de lege, acțiunile și cererile introduse la instanțele judecătorești sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru. Art. 187 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă trebuie să excepteze expres litigiile de muncă și asigurări sociale. În redactarea actuală, acest text permite judecătorului să fie abuziv atunci când justițiabilul formulează o cerere care este pertinentă. Apreciază că art. 187 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă contravine art. 270 și 275 din Codul muncii, art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 și art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale. Mai sesizează faptul că o serie de articole din Codul muncii sunt neconstituționale.

9. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public arată, referitor la declararea unui conflict juridic de natură constituțională, că partea nu poate sesiza Curtea Constituțională cu o asemenea cale de atac. În ceea ce privește pretenziile încălcări ale unor texte de lege, aceste susțineri nu pot constitui veritabile critici de neconstituționalitate, ci, eventual, apărări ce pot fi formulate în fața instanțelor judecătorești. Cu privire la faptul că se invocă și alte texte decât cele cu care a fost sesizată Curtea Constituțională, arată că și această cerere este inadmisibilă.

10. Pe fondul excepției de neconstituționalitate solicită respingerea acesteia ca neîntemeiată, Curtea pronunțându-se prin numeroase decizii asupra dispozițiilor legale criticate, și arată că nu există temei ca instanța constituțională să își modifice jurisprudența în acest domeniu.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

11. Prin Încheierea din 18 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.728/3/2016/a1, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Alexandru Firicel într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de reexaminare prin care se solicită anularea amenzii judiciare pentru exercitarea unei căi de atac vădit netemeinice, stabilită printr-o decizie civilă.

12. Prin Încheierea din 28 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.431/121/2017/a4, **Tribunalul Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) și ale art. 190 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Mariana Doană într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reexaminare a încheierii prin care s-a stabilit o amendă judiciară.

13. Prin Încheierea din 20 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.230/121/2015/a2, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) și ale art. 190 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Mihai Dumitru într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reexaminare a încheierii prin care s-a stabilit o amendă judiciară.

14. Prin Încheierea din 16 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 13.089/94/2018*, **Judecătoria Buftea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Florin Petre într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reexaminare a încheierii prin care s-a stabilit o amendă judiciară.

15. Prin Încheierea din 12 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 34/32/2018/a1, **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. b) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Ion Prună într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reexaminare a încheierii prin care s-a stabilit o amendă judiciară.

16. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că textele legale criticate sunt neconstituționale, deoarece lasă la aprecierea judecătorului să aplice amenzi după bunul său plac, fără niciun temei legal. Buna-credință procesuală nu este definită și nici nu se instituie o regulă de formulare a cererii/apărărilor, decizia instanței nu este motivată și nu se comunică părții sancționate probele pe care aceasta își fondează decizia. Așadar, dispozițiile art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) și b) din Codul de procedură civilă sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate. Există diferențe mari între minimul și maximumul cuantumului amenzilor fără a exista un criteriu de stabilire previzibil, posibil de analizat și contestat, totul stând doar sub aspectul întâmplării și al tratamentului discriminatoriu, subiectiv, fără posibilitatea de a exercita dreptul la apărare și de control asupra cuantumului unor astfel de amenzi. Este lăsată la aprecierea judecătorului netemeinicia sau introducerea cu rea-credință a unei cereri. Nu poate fi aplicată o amendă fără a fi întrunite elementele de vinovăție și de daună. Soluționarea cauzei trebuie să fie făcută de o instanță imparțială și independentă, care să judece pe bază de probe și să nu creeze justițiabilului o stare de temere că va fi amendat, nicio lege neputând îngredi dreptul de a formula o cerere. Dreptul persoanei de a se adresa unei instanțe imparțiale echivalează cu libertatea de exprimare. În temeiul dispozițiilor legale criticate judecătorul aplică în mod arbitrar o pedeapsă cu amendă celui care se adresează justiției, pentru ca acesta să nu mai apeleze la instanțele judecătorești, aducând astfel atingere egalității în fața legii.

17. Referitor la dispozițiile art. 190 din Codul de procedură civilă se critică faptul că sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate și permit aplicarea subiectivă arbitrală, unilaterală, superficială, părtinitoare și chiar abuzivă.

18. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Galați — Secția I civilă, Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Judecătoria Buftea — Secția civilă și**

Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

19. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

20. **Avocatul Poporului**, în Dosarul nr. 190D/2018, precizează că își menține punctul de vedere anterior exprimat și reținut în Decizia Curții Constituționale nr. 469 din 27 iunie 2017, prin care a apreciat că dispozițiile legale criticate nu împiedică părțile interesate să apeleze la instanțele judecătorești și să se prevaleze de toate garanțiile procesuale care condiționează, într-o societate democratică, procesul echitabil. Mai mult, potrivit art. 191 din Codul de procedură civilă, împotriva încheierii de stabilire a sancțiunii se poate formula o cerere de reexaminare, solicitând, motivat, să se revină asupra amenzii ori despăgubirii.

21. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

22. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

23. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare a Curții Constituționale, îl reprezintă dispozițiile art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) și b) și ale art. 190 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) și b): „(1) Dacă legea nu prevede altfel, instanța, potrivit dispozițiilor prezentului articol, va putea sancționa următoarele fapte săvârșite în legătură cu procesul, astfel:

1. cu amendă judiciară de la 100 lei la 1.000 lei:

a) introducerea, cu rea-credință, a unor cereri principale, accesorii, adiționale sau incidentale, precum și pentru exercitarea unei căi de atac, vădit netemeinice;

b) formularea, cu rea-credință, a unei cereri de recuzare sau de strămutare;”;

— Art. 190: „Abaterea săvârșită, amenda și despăgubirea se stabilesc de către instanța în fața căreia s-a săvârșit fapta sau, după caz, de către președintele instanței de executare, prin încheiere executorie, care se comunică celui obligat, dacă măsura a fost luată în lipsa acestuia. Atunci când fapta constă în formularea unei cereri cu rea-credință, amenda și despăgubirea pot fi stabilite fie de instanța în fața căreia cererea a fost formulată, fie de către instanța care a soluționat-o, atunci când acestea sunt diferite.”.

24. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 — *Statul român*, ale art. 2 — *Suveranitatea*, ale art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, ale art. 15 — *Universalitatea*, ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, ale art. 24 — *Dreptul la apărare*, ale art. 30 — *Libertatea de exprimare*, ale art. 31 — *Dreptul la informație*, ale art. 51 — *Dreptul de petiționare*, ale art. 124 — *Înfăptuirea justiției*, ale art. 126 — *Instanțele judecătorești* și ale art. 148 — *Integrarea în Uniunea Europeană*. De asemenea, se

invocă și dispozițiile art. 1 — *Obligația de a respecta drepturile omului*, ale art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, ale art. 13 — *Dreptul la un recurs efectiv*, ale art. 14 — *Interzicerea discriminării*, ale art. 17 — *Interzicerea abuzului de drept* și ale art. 18 — *Limitarea folosirii restrângerilor drepturilor* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, se mai invocă art. 1—10 și art. 30 din Declarația universală a drepturilor omului și art. 20 — *Egalitatea în fața legii* din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

25. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate prin raportare la critici similare cu cele formulate în prezenta cauză. Astfel, spre exemplu, prin Decizia nr. 469 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 18 august 2017, paragrafele 18—23, Decizia nr. 813 din 6 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 26 martie 2019, paragrafele 12 și 13, Decizia nr. 204 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 24 iulie 2019, paragrafele 28—34, sau Decizia nr. 358 din 16 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 902 din 5 octombrie 2020, paragrafele 18—24, Curtea a constatat constituționalitatea dispozițiilor legale criticate și a reținut, în esență, că acestea prevăd posibilitatea aplicării unor amenzi judiciare, în cazul exercitării cu rea-credință a unor drepturi procesuale. Pentru valorificarea drepturilor și intereselor legitime, părțile trebuie să acționeze cu bună-credință, iar nu în spirit abuziv, șicanator, vexator pentru magistrați ori pentru instanță. În condițiile în care dispozițiile legale criticate se referă la introducerea cu „rea-credință” a unei cereri vădit netemeinice, sintagma „vădit netemeinice” sugerează faptul că cererea nu are niciun fel de fundament, aspect pe care autorul acesteia îl cunoaște. Evident că, după modul în care a fost formulată cererea, motivele invocate, eventualele cereri repetate de chemare în judecată etc., instanța își poate forma o convingere și poate aprecia dacă reclamantul introduce o cerere de chemare în judecată cu rea-credință; or, textul de lege nu face altceva decât să legitimizeze judecătorul care constată o astfel de situație să o și sancționeze.

26. Curtea a mai reținut că executarea obligațiilor și exercițiul drepturilor civile se întemeiază pe buna-credință, Codul civil, prin art. 11 și 14, impunând oricărei persoane fizice sau juridice respectarea ordinii publice și a bunelor moravuri, precum și buna-credință în executarea și exercitarea obligațiilor și drepturilor civile. Art. 14 alin. (2) din Codul civil consacră conceptul de „bună-credință” ca o prezumție legală relativă care valorează până la proba contrarie. În același sens este și art. 12 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia drepturile procesuale trebuie exercitate cu bună-credință potrivit scopului pentru care au fost reglementate și cu respectarea drepturilor celorlalte părți, exercitarea abuzivă atrăgând răspunderea părții pentru prejudiciile morale și materiale cauzate și, totodată, aplicarea unei amenzi judiciare.

27. Referitor la critica potrivit căreia dispozițiile legale nu stabilesc criterii de gradualizare a amenzii, Curtea a reținut că aprecierea exercitării abuzive a drepturilor procesuale revine instanței de judecată care determină cazurile în care un participant la proces acționează contrar bunei-credințe, care trebuie să îmbrace forma bunei intenții, a diligenței și a abținerii de la producerea vreunui prejudiciu celorlalte părți, în acord cu respectarea ordinii publice și a bunelor moravuri care caracterizează relațiile sociale. Așadar, având în vedere că judecătorul este cel care conduce dezbaterile, urmărind respectarea egalității procesuale a participanților dintr-un litigiu, el va fi cel care, în funcție de circumstanțele cauzei și în caz de înfrângere a prezumției bunei-credințe, va aprecia cu privire la

vinovăția părții și ordinea de drept încălcată și va aplica amenda judiciară, dispunând de suficiente criterii de individualizare a acesteia, cum ar fi situațiile și limitele stabilite de lege sau conceptul bunei-credințe, arătând, totodată, motivele care au condus la această măsură. Încheierea prin care instanța obligă la plata amenzii sau despăgubirii este supusă controlului judecătoresc prin posibilitatea formulării unei cereri de reexaminare în condițiile art. 191 din Codul de procedură civilă, ocazie cu care, dacă se apreciază că măsura dispusă este prea energetică, se va admite cererea și se va reduce cuantumul amenzii sau al despăgubirii.

28. În ceea ce privește limitele amenzilor judiciare, Curtea a apreciat că legiuitorul a stabilit cuantumul acestora în conformitate cu mandatul său constituțional conferit de art. 126 din Constituție în vederea asigurării unei bune administrări a justiției și nu constituie un obstacol în exercitarea dreptului de acces liber la justiție. Judecătorul se încadrează în marja valorilor stabilite de legiuitor în funcție de circumstanțele cauzei și fapta care a condus la aplicarea unei asemenea măsuri.

29. Prin urmare, textele legale criticate nu instituie inegalități sau discriminări între cetățeni ori categorii de persoane și nici nu aduc atingere principiului unicității, egalității și imparțialității justiției, ci prevăd doar posibilitatea aplicării unor amenzi judiciare, în cazul exercitării cu rea-credință a unor drepturi procesuale, ceea ce corespunde exigențelor art. 57 din Constituție. De asemenea, nu cuprind prevederi de natură să aducă atingere principiului neretroactivității legii civile sau dreptului de acces la justiție și nu împiedică persoanele interesate să apeleze la instanțele judecătorești și să se prevaleze de toate garanțiile procesuale care condiționează, într-o societate democratică, procesul civil. Totodată, textele legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale privind statul de drept și respectarea supremației Constituției, celor privind tratatele internaționale referitoare la drepturile omului și nu aduc atingere nici prevederilor corespunzătoare cuprinse în documentele internaționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

30. În ceea ce privește invocarea art. 31 privind dreptul la informație, a art. 51 privind dreptul de petiționare și a art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți din Constituție, Curtea a constatat că acestea nu au incidență în cauză.

31. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor anterior menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

32. Referitor la susținerile orale ale autorului excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că acestea se referă la aspecte care vizează fondul cauzei, neputând fi calificate drept o cerere de soluționare a unui conflict juridic de natură constituțională în sensul art. 146 lit. e) din Constituție. De asemenea, invocarea direct în fața Curții și a altor temeuri constituționale decât cele arătate la momentul ridicării excepției de neconstituționalitate în fața instanței judecătorești sau extinderea controlului de constituționalitate asupra altor prevederi legale este inadmisibilă. Totodată, Curtea reține că, prin considerentele Deciziei nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, a subliniat că excepția de neconstituționalitate prezintă o structură inerentă și intrinsecă ce cuprinde trei elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte. Prin urmare, controlul de constituționalitate se realizează prin raportare la texte și principii constituționale, și nu la alte texte legale.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru Firicel în Dosarul nr. 1.728/3/2016/a1 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Mariana Doană în Dosarul nr. 3.431/121/2017/a4 al Tribunalului Galați — Secția I civilă, de Mihai Dumitru în Dosarul nr. 3.230/121/2015/a2 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Florin Petre în Dosarul nr. 13.089/94/2018* al Judecătorei Buftea — Secția civilă și de Ion Prună în Dosarul nr. 34/32/2018/a1 al Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) și b) și ale art. 190 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Galați — Secția I civilă, Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Judecătorei Buftea — Secția civilă și Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 164

din 9 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, excepție ridicată de Viorel Florin Ardelean în Dosarul nr. 3.386/117/2018 al Tribunalului Cluj — Secția penală. Cauza formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 461D/2019.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Arată, în esență, că reglementarea criticată se încadrează în marja de apreciere a legiuitorului și nu încalcă principiul egalității în drepturi, întrucât se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei, fără discriminare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.386/117/2018, **Tribunalul Cluj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de inculpatul Viorel Florin Ardelean într-o cauză penală.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că rațiunea instituirii textului de lege criticat a fost aceea de a prevedea o cauză de reducere a pedepsei, dar în același timp un instrument eficient de combatere a infracțiunilor legate de droguri, prin determinarea persoanelor care dețin informații decisive legate de astfel de infracțiuni să furnizeze acele informații organelor judiciare. Beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor de pedeapsă doar persoana care a comis una dintre infracțiunile prevăzute de art. 2—9 din Legea nr. 143/2000 și numai dacă în cursul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere a altor persoane care au săvârșit infracțiuni legate de droguri, excluzând de la beneficiul cauzei de reducere a pedepsei persoana care a comis una dintre infracțiunile prevăzute de art. 2—9 din Legea nr. 143/2000, dar a formulat denunțul în procedura de cameră preliminară, imediat după emiterea rechizitoriului sau chiar pe durata procedurii de cameră preliminară, înainte de debutul judecății.

6. În pofida faptului că procedura camerei preliminare este o procedură distinctă de cea a judecății cauzei și, practic, se poate pronunța oricare dintre soluțiile prevăzute de art. 346 din Codul de procedură penală, deci inclusiv soluția restituirii cauzei la parchet, în condițiile alin. (3) al articolului menționat, legiuitorul a exclus de la beneficiul cauzei de reducere a pedepsei situația celui care denunță și facilitează tragerea la răspundere penală a unei alte persoane care a comis infracțiuni legate de droguri și care formulează un astfel de denunț pe durata camerei preliminare. Rațiunea a fost aceea de a plasa denunțul cât mai aproape de momentul comiterii faptei, dar această situație de excludere de la beneficiul cauzei de reducere a pedepsei a celui care formulează denunțul pe durata procedurii de cameră preliminară, care este o procedură care vizează exclusiv legalitatea sesizării instanței și legalitatea administrării și a efectuării actelor de urmărire penală, nu își găsește justificare în prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție.

7. Invocând, în continuare, jurisprudența Curții Constituționale referitoare la principiul egalității în drepturi, autorul precizează că, față de rațiunea normei criticate, determinantă și suficientă pentru acordarea beneficiului reducerii limitelor pedepsei este acțiunea de a denunța și facilita tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni legate de droguri, indiferent de faptul că denunțul este înregistrat în cursul urmăririi penale sau pe durata procedurii de cameră preliminară. Altfel spus, atingerea obiectivului urmărit de legiuitor, respectiv acela de combatere a infracțiunilor legate de droguri, ca urmare a denunțurilor și informațiilor furnizate de denunțator, se realizează și în ipoteza în care denunțul este înregistrat în procedura camerei preliminare, când soarta dosarului nu este decisă, fiind o etapă intermediară între urmărire penală și judecată, și în anumite condiții se poate dispune restituirea cauzei la procuror în condițiile art. 346 alin. (3) din Codul de procedură penală. Așa fiind, formularea denunțului în procedura de cameră preliminară nu ar trebui să excludă aplicarea cauzei de reducere a pedepsei prevăzute de art. 15 din Legea nr. 143/2000. Drept urmare, diferența operată de norma supusă controlului de constituționalitate între cele două categorii de denunțatori, după cum aceștia au formulat denunțul pe durata urmăririi penale sau în procedura camerei preliminare, nu se bazează pe un criteriu rațional și nu justifică un tratament juridic diferențiat, cele două categorii de denunțatori aflându-se în situații juridice identice din perspectiva incidenței normei supuse controlului de constituționalitate.

8. Se susține că neconstituționalitatea discriminării astfel constatate ar trebui să aibă ca rezultat acordarea beneficiului reducerii la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege și pentru persoana care a comis una dintre infracțiunile prevăzute de art. 2—9 din Legea nr. 143/2000, care denunță și facilitează tragerea la răspundere penală a unei persoane care a comis infracțiuni legate de droguri, dar care formulează acest denunț pe durata procedurii de cameră preliminară.

9. **Tribunalul Cluj — Secția penală** apreciază că atâta vreme cât principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, atunci nu există niciun motiv rezonabil pentru care un denunțator care a formulat denunț în etapa camerei preliminare, dar a contribuit decisiv la tragerea la răspundere penală a unei persoane care a săvârșit o infracțiune legată de droguri, să nu beneficieze, la rândul său, asemenea celui care denunță și facilitează tragerea la răspundere penală a persoanei care a comis infracțiuni legate de droguri, dar a formulat denunțul pe durata urmăririi penale. Tratatamentul juridic

ar trebui să fie identic. Arată că „se poate aprecia că soluția legislativă reglementată de art. 15 din Legea nr. 143/2000, care exclude de la beneficiul reducerii la jumătate a limitelor de pedeapsă a persoanei care a comis una dintre infracțiunile prevăzute de art. 2—9 din Legea nr. 143/2000 și pe durata procedurii camerei preliminare denunță și facilitează tragerea la răspundere penală a unei alte persoane care a comis infracțiuni legate de droguri este neconstituțională, deoarece afectează principiul egalității cetățenilor în fața legii, în varianta interzicerii discriminării, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție”.

10. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie art. 15 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2014, având următorul cuprins: *„Persoana care a comis una dintre infracțiunile prevăzute la art. 2—9, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni legate de droguri beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege”*.

14. În susținerea neconstituționalității normelor criticate, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra soluției legislative criticate în prezenta cauză, cuprinsă, anterior republicării Legii nr. 143/2000, cu modificările și completările ulterioare, în art. 16, având următorul cuprins: *„Persoana care a comis una dintre infracțiunile prevăzute la art. 2—10, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni legate de droguri beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.”*

16. Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate prin care se susținea că această soluție legislativă creează o discriminare și că denunțatorul ar trebui să beneficieze de reducerea pedepsei indiferent de stadiul procesului penal în care acesta denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni legate de droguri. Curtea a reținut, în esență, că „reglementarea privind reducerea pedepsei în beneficiul persoanei care a comis una dintre infracțiunile prevăzute la art. 2—10 din Legea nr. 143/2000, în situația în care aceasta denunță, în timpul urmăririi penale, alte persoane care au săvârșit infracțiuni legate de droguri, nu poate fi

considerată o încălcare a principiului egalității. (...) Egalitatea nu înseamnă uniformitate, fiind posibilă stabilirea unui tratament juridic diferit pentru situații diferite, când aceasta se justifică în mod rațional și obiectiv. Or, în cazul de față, măsura instituită de legiuitor are o justificare obiectivă și rezonabilă, fiind determinată de necesitatea identificării cu rapiditate, încă din această fază a procesului penal, a persoanelor care au săvârșit infracțiuni legate de droguri, dat fiind pericolul social ridicat al acestor infracțiuni. De altfel, este evident că situațiile în care se găsesc persoanele care au comis una dintre infracțiunile prevăzute la art. 2—10 din Legea nr. 143/2000, în cele două faze ale procesului penal — urmărirea penală și judecata — nu sunt similare, astfel încât tratamentul juridic care li se aplică nu poate fi decât diferențiat.” (Decizia nr. 313 din 14 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 613 din 14 iulie 2005, Decizia nr. 201 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 295 din 3 aprilie 2006).

17. În același sens sunt și considerente cuprinse în decizii prin care Curtea Constituțională a examinat instituția denunțului, în care au fost reținute, între altele, soluții legislative care demonstrează consecvența legiuitorului în circumscrierea beneficiului acordat de legiuitor persoanei care realizează denunțul în faza procesuală a urmăririi penale. Curtea a observat astfel că dispozițiile art. 15 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri prevăd că *„Persoana care a comis una dintre infracțiunile prevăzute la art. 2—9, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni legate de droguri beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege”*; dispozițiile art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție dispun că *„Persoana care a comis una dintre infracțiunile atribuite prin prezenta ordonanță de urgență în competența Direcției Naționale Anticorupție, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit astfel de infracțiuni beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege”*; dispozițiile art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative prevăd că *„Persoana care a comis una dintre infracțiunile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență în competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor participanți la săvârșirea infracțiunii beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege”*. (Decizia nr. 578 din 1 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 944 din 25 noiembrie 2019, paragraful 17).

18. Sub acest aspect, prin Decizia nr. 633 din 12 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 din 29 noiembrie 2018, pronunțându-se, în control a priori, asupra unei soluții legislative prin care legiuitorul intenționa limitarea acordării beneficiului referitor la reducerea limitelor pedepsei prevăzute de lege doar la situația în care denunțul este depus într-un termen de maximum 1 an de la data la care persoana denunțatoare a luat cunoștință de săvârșirea infracțiunii, Curtea a reținut că „adoptarea acestei soluții legislative constituie opțiunea legiuitorului în reglementarea instituției denunțului, opțiune care respectă marja de apreciere

în interiorul căreia acesta are libertatea de a dispune” (paragraful 781), prilej cu care a subliniat rațiunea acordării beneficiului legal persoanei denunțatoare. Astfel, Curtea a arătat că „legiuitorul condiționează aplicarea regimului sancționator mai blând de conduita responsabilă, cooperantă, adoptată în scopul realizării interesului general al societății în descoperirea și pedepsirea faptelor penale. Așadar, legiuitorul vine să gratifice un comportament care valorizează atât interesul public, general, al aflării adevărului, cât și interesul particular al denunțatorului” (paragraful 780).

19. Considerentele citate sunt de natură să evidențieze scopul configurării de către legiuitor a instituției denunțului și beneficiile legale acordate persoanei denunțatoare. În raport cu acest scop trebuie evaluată respectarea principiului egalității reglementat de art. 16 din Constituție, așadar identificarea categoriilor de persoane aflate în aceeași situație juridică și care pot pretinde același tratament juridic.

20. În prezenta cauză, autorul excepției susține, în esență, că beneficiul prevăzut de lege ar trebui acordat și în situația în care denunțul este făcut în etapa procesuală a camerei preliminare. Având în vedere caracterul de noutate al acestei instituții, în raport cu reglementarea procedural-penală anterioară, precum și faptul că autorul excepției își construiește motivarea cu raportare la specificul acestei etape, Curtea va avea în vedere, în continuare, raportarea din această perspectivă a normelor criticate la prevederile art. 16 din Constituție.

21. Referitor la instituția camerei preliminare, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că a fost concepută, în accepțiunea legiuitorului, „ca o instituție nouă și inovatoare” care are ca scop „înlăturarea duratei excesive a procedurilor în faza de judecată”, fiind, în același timp, un remediu procesual menit „să răspundă exigențelor de legalitate, celeritate și echitate a procesului penal” (a se vedea Expunerea de motive la Proiectul de Lege privind Codul de procedură penală — PL-x nr. 412/2009). În prezent, instituția camerei preliminare este reglementată în cuprinsul Codului de procedură penală la art. 342—348, unde se găsesc elementele referitoare la obiectul și durata, măsurile premergătoare, procedura, soluțiile ce pot fi pronunțate și contestația împotriva acestor soluții. Astfel, prin prisma atribuțiilor procesuale încredințate judecătorului de cameră preliminară, în contextul separării funcțiilor judiciare potrivit textului de lege menționat anterior, Curtea a tras concluzia că acestuia îi revine funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată și că, în concepția legiuitorului, această nouă instituție procesuală nu aparține nici urmăririi penale, nici judecării, fiind echivalentă unei noi faze a procesului penal. Totodată, Curtea a constatat că judecătorul de cameră preliminară, potrivit art. 342 din Codul de procedură penală, își va exercita atribuțiile după trimiterea în judecată a inculpatului, rechizitoriul constituind actul de sesizare a instanței de judecată (a se vedea Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 5 decembrie 2014, paragrafele 25, 27 și 28). Așa fiind, deși procedura în camera preliminară este o fază distinctă de faza de urmărire penală și faza de judecată, obiectul său, astfel consacrat de art. 342 din Codul de procedură penală, este situat în timp între două momente procesuale, și anume cel al sesizării instanței de judecată prin rechizitoriu și cel al dispunerii începerii judecării pe fond (a se vedea Decizia nr. 217 din 12 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 21 iunie 2016, ale cărei considerente au fost preluate, în mod corespunzător, și în Decizia nr. 454 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 5 octombrie 2016)

[a se vedea Decizia nr. 739 din 21 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 3 februarie 2020, paragraful 16].

22. Dată fiind această configurație a camerei preliminară, distinctă și ulterioară fazei de urmărire penală, statuările Curții Constituționale referitoare la considerentele de politică penală care justifică beneficiul legal acordat denunțatorului, și care sunt de natură să fundamenteze regimul juridic diferit, din perspectiva scopului urmărit de legiuitor, al persoanelor care denunță în faza urmăririi penale, în raport cu cele care denunță în etape ulterioare, sunt deplin aplicabile și în prezenta cauză. Procedura camerei preliminară a fost stabilită de legiuitor, în esență, pentru verificarea legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată, iar nu ca un cadru procesual de natură să ofere „o nouă șansă” de reducere a pedepsei pentru posibilul denunțator.

23. Curtea observă, sub acest aspect, că momentul realizării denunțului este de esență considerentelor de politică penală avute în vedere de legiuitor la acordarea beneficiului reducerii pedepsei. În considerarea gravității infracțiunilor prevăzute de lege, legiuitorul a pus în balanță interesele concurente și a ales să ofere posibilitatea aplicării unei pedepse mai blânde persoanei care a comis o astfel de infracțiune, dar care alege în faza de urmărire penală să dea declarații și să faciliteze astfel identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni legate de droguri. Este recompensată astfel o atitudine pozitivă, de cooperare, în scopul aflării adevărului încă din prima fază a procesului penal, în considerarea importanței descoperirii cât mai rapide a persoanelor care au săvârșit infracțiuni.

24. Coerența și consecvența politicii penale pe această dimensiune sunt demonstrate de existența aceleiași soluții legislative nu doar în dispozițiile legii speciale aici analizate, ci și în cele ale legii generale, respectiv Codul penal.

25. Astfel, de exemplu, în art. 367 alin. (5) din Codul penal — *Constituirea unui grup infracțional organizat*, se prevede că „Dacă persoana care a săvârșit una dintre faptele prevăzute în alin. (1)—(3) înlesnește, în cursul urmăririi penale, aflarea adevărului și tragerea la răspundere penală a unuia sau mai

multor membri ai unui grup infracțional, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate”. Tot astfel, art. 411 — *Cauze de reducere a pedepsei din Codul penal* — partea specială, cuprins în titlul X — *Infracțiuni contra securității naționale*, prevede că „Dacă persoana care a săvârșit una dintre infracțiunile prevăzute în prezentul titlu înlesnește, în cursul urmăririi penale, aflarea adevărului și tragerea la răspundere penală a autorului sau a participanților, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate”. Textul citat are corespondent în dispozițiile art. 172 alin. (2) din Codul penal din 1969, potrivit căruia „participantul care, după ce urmărirea penală a început ori infractorii au fost descoperiți, înlesnește arestarea acestora, se sancționează cu o pedeapsă ale cărei limite se reduc la jumătate.” Se observă că, dacă în ceea ce privește operațiunea de „înlesnire” care determină aplicabilitatea cauzei de reducere a pedepsei, noul Cod penal extinde aplicabilitatea acestei cauze la toate situațiile în care persoana respectivă înlesnește aflarea adevărului și tragerea la răspundere penală (iar nu doar „înlesnirea arestării”), în privința momentului denunțului, acesta este clar circumstanțiat fazei procesuale a urmăririi penale, în considerarea necesității descoperirii cât mai rapide a persoanelor care au săvârșit fapte penale de gravitatea celor prevăzute în norma de referință.

26. Având în vedere toate aceste argumente, Curtea reține că, din perspectiva considerentelor de politică penală avute în vedere de legiuitor în stabilirea cauzelor de reducere a pedepsei, nu se poate pune semnul egal între faza procesuală a urmăririi penale și cea a camerei preliminară și, deci, nu se poate reține încălcarea principiului egalității prin acordarea acestui beneficiu numai persoanelor care realizează denunțul în faza de urmărire penală. Printr-o extindere a beneficiului reducerii pedepsei acordat denunțatorului, la alte faze ale procesului penal, inclusiv a camerei preliminară, s-ar produce o îndepărtare de la scopul avut în vedere de legiuitor, respectiv o denaturare a unei instituții juridice cu o configurație precis determinată.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Viorel Florin Ardelean în Dosarul nr. 3.386/117/2018 al Tribunalului Cluj — Secția penală și constată că dispozițiile art. 15 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Prim-magistrat-asistent,

Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru retragerea statutului de recunoaştere a Asociaţiei pentru Promovarea Femeii din România ca fiind de utilitate publică

Având în vedere că Asociaţia pentru Promovarea Femeii din România, recunoscută ca fiind de utilitate publică prin Hotărârea Guvernului nr. 493/2008, nu şi-a îndeplinit obligaţia privind comunicarea către Ministerul Justiţiei, în extras, de copii de pe rapoartele de activitate şi situaţiile financiare anuale, obligaţii prevăzute la art. 41 alin. (2) lit. c) din Ordonanţa Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociaţii şi fundaţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările şi completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, al art. 42 alin. (2) şi (3) din Ordonanţa Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociaţii şi fundaţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările şi completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se retrage statutul de recunoaştere a Asociaţiei pentru Promovarea Femeii din România ca fiind de utilitate publică.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 493/2008 privind recunoaşterea Asociaţiei pentru Promovarea Femeii din România ca fiind de utilitate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 20 mai 2008, se abrogă.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎŢU

Contrasemnează:
Ministrul muncii şi protecţiei sociale,
Raluca Turcan

Bucureşti, 19 mai 2021.
Nr. 560.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aprobarea bugetului de venituri şi cheltuieli pe anul 2021 al Companiei Naţionale „Imprimeria Naţională” — S.A., companie aflată sub autoritatea Ministerului Finanţelor

Având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2021 nr. 15/2021 şi ale art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale sunt acţionari unici ori majoritari sau deţin direct ori indirect o participaţie majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările şi completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri şi cheltuieli pe anul 2021 al Companiei Naţionale „Imprimeria Naţională” — S.A., companie aflată sub autoritatea Ministerului Finanţelor, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎŢU

Contrasemnează:
Ministrul finanţelor,
Alexandru Nazare
Ministrul muncii şi protecţiei sociale,
Raluca Turcan

Bucureşti, 19 mai 2021.
Nr. 562.

Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A.
Bd. Iuliu Maniu nr. 244D, sectorul 6, București
Cod unic de înregistrare: 2779625

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI pe anul 2021

		INDICATORI	Nr. rd.	- mii lei - Propunerii 2021
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5)	1	394.371,71
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	388.681,71
	a)	subventii, cf. prevederilor legale în vigoare	3	0,00
	b)	transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	0,00
	2	Venituri financiare	5	5.690,00
II.		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	163.551,55
	1	Cheltuieli de exploatare, (Rd. 7= Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18) din care:	7	163.481,55
	A.	cheltuieli cu bunuri si servicii	8	90.108,14
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	9	1.313,00
	C.	cheltuieli cu personalul, (Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17) din care:	10	41.293,03
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	38.368,52
		C1 cheltuieli cu salariile	12	33.265,88
		C2 bonusuri	13	5.102,64
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	0,00
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	0,00
		C4 cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	16	2.082,07
		C5 Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	17	842,44
	D.	alte cheltuieli de exploatare	18	30.767,38
	2	Cheltuieli financiare	19	70,00
III.		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere) (Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	230.820,16
	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	34.900,99
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	22	0,00
IV.	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	23	0,00
	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	0,00
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	0,00
V.		PROFITUL/PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd. 26=Rd.20-Rd.21-Rd.22+Rd.23-Rd.24-Rd.25), din care:	26	195.919,17
	1	Rezerve legale	27	0,00
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	0,00
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenti	29	0,00
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	0,00
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	0,00
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29, 30, 31 (Rd. 32= Rd.26-(Rd.27 la Rd. 31)>= 0)	32	195.919,17
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	2.190,00
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome ori dividende convenite acționarilor în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	99.054,59
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	35	99.054,59
	b)	- dividende convenite bugetului de stat local	36	0,00
	c)	- dividende convenite altor acționari	37	0,00
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	96.864,58
VI.		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	0,00
VII.		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	0,00
	a)	cheltuieli cu materialele	41	0,00
	b)	cheltuieli cu salariile	42	0,00
	c)	cheltuieli cu prestarile de servicii	43	0,00
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitatea	44	0,00

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propunerii 2021
0	1	2	3	4
	e)	alte cheltuieli	45	0,00
VIII.		SURSE DE FINANTARE A INVESTITIILOR, din care:	46	122.642,55
	1	Alocatii de la buget	47	0,00
		Alocatii bugetare aferente platii angajamentelor din anii anteriori	48	0,00
IX.		CHELTUIELI PENTRU INVESTITII	49	59.810,20
X.		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	450
	2	Nr. mediu de salariați total	51	445
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială	52	6.678,75
	4	Căștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	6.678,75
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	873,44
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat	55	873,44
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	-
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd. 57= (Rd.6/Rd.1)x1000)	57	414,71
	9	Plăți restante	58	0,00
	10	Creanțe restante	59	0,00

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

privind aprobarea Metodologiei pentru Concursul național de proiecte de tineret/Concursul național de proiecte studentești

Având în vedere:

- Legea tinerilor nr. 350/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 350/2005 privind regimul finanțărilor nerambursabile din fonduri publice alocate pentru activități nonprofit de interes general, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 259/2006 privind aprobarea Normelor de cheltuieli pentru realizarea programelor Ministerului Tineretului și Sportului în domeniul activității de tineret, cu modificările ulterioare;
- Referatul de aprobare al Direcției sportul pentru toți și programe pentru tineret nr. 735 din 10.05.2021, în temeiul art. 8 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia pentru Concursul național de proiecte de tineret/Concursul național de proiecte studentești, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția sportul pentru toți și programe pentru tineret va comunica prezentul ordin direcțiilor județene pentru

sport și tineret, Direcției pentru Sport și Tineret a Municipiului București și direcțiilor de specialitate din cadrul Ministerului Tineretului și Sportului, care vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Ministrul tineretului și sportului,
Carol-Eduard Novák

București, 19 mai 2021.
Nr. 311.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 bis, care se poate achiziționa de la Biroul pentru relații cu publicul din Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN**pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 280/2015 privind constituirea Comisiei de experți pentru afecțiuni hepatice și aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de experți pentru afecțiuni hepatice**

Având în vedere:

— art. 278 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 8, art. 18 pct. 3 și 17 și art. 37 din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, aprobată prin Legea nr. 184/2015, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 735/976/2018 privind modelul de contract, metodologia de negociere, încheiere și monitorizare a modului de implementare și derulare a contractelor de tip cost-volum/cost-volum-rezultat, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul de aprobare al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. DG 1.497 din 12.05.2021, în temeiul dispozițiilor art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 „Componenta Comisiei de experți pentru afecțiuni hepatice” la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 280/2015 privind constituirea Comisiei de experți pentru afecțiuni hepatice și aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de experți pentru afecțiuni hepatice, publicat în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 7 mai 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea cuprinsul anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adrian Gheorghe

București, 17 mai 2021.
Nr. 528.

ANEXĂ

(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 280/2015)

Componenta Comisiei de experți pentru afecțiuni hepatice

1. Subcomisia de experți pentru afecțiuni hepatice la adulți:

- a) conf. dr. Mircea Mănuc — președintele subcomisiei;
- b) prof. dr. Radu Voiosu — vicepreședintele subcomisiei;
- c) prof. dr. Emanoil Ceașu — membru;
- d) șef lucrări dr. Laura Sorina Diaconu — membru;
- e) șef lucrări dr. Carmen Monica Preda — membru;
- f) asist. univ. dr. Corneliu Petru Popescu — membru;
- g) dr. Catrinela Popa — secretar comisie.

2. Subcomisia de experți pentru afecțiuni hepatice la copii:

- a) șef lucrări dr. Gabriela Leșanu — președintele subcomisiei;
- b) asist. univ. dr. Cristina Becheanu — membru;
- c) dr. Florentina Iulia Țincu — membru;
- d) dr. Catrinela Popa — secretar comisie.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.

Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,

e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

5 948493 324720